

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ: Διά τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δρ. 6. — Διά τὸ Ἐξωτερικὸν ἑτησίως φράγκα χρ. 7.

ΕΤΟΣ Α'.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πετράκη ἀριθ. 15 β (πλησίον Μητροπόλεως)

ΑΡΙΘ. 18.

1 Ἰουνίου 1898

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κουτσούφλιανη, ποίημα Τιμου Μωρατίνη. — Πρόποσις Γ. Στρατήγη ἐπὶ τῆ φιλολογικῆ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ κ. Δ. Γρ Καμπούρογλου. — Τὸ ἐπισκεπτήριόν της, ὑπὸ Τρ. Π. Κανελλοπούλου. — Ἄπο σπῆτι σὲ σπῆτι, ποίημα Ἡλ. Οἰκονομοπούλου. — Χρ. Χρηστοβασίλη: Ἡ Πομπημένη, διήγημα. — Ἀρμονίαις. Ὁ Καταλυτὴς τῆς ζωῆς, sonetto ὑπὸ Π. Ζητουνιάτη. — Κυνὶ τῷ Σωτήρι ὑπὸ Παναγιώτη Τσεκούρα. — Στὴν ἔρημο, sonetto ὑπὸ Κωστῆ Παπαδοπούλου. — Εἰς ἄγνωστος ποιητῆς, ὑπὸ Ἡλ. Τσιτσέλη. — Στὰ ματάκια σου, ποίημα Ἀλ. Βραχνού. — Τὸ Τυρρηνικὸν ἀγγεῖον, διήγημα (συνέχεια). — Ὁ θησαυρὸς τοῦ Ἀρλατάν, μυθιστόρημα Ἀλφόνσου Δωδέ, μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ Γ. Νικολοῦδη (συνέχεια). — Ὁ Πόνος, ποίημα Ι. Π. Ἰωαννίδη. — Ἀλληλογραφία. Νέα βιβλία

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΚΟΡΙΝΝΗΣ»

1898

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΔΕΙΜΕΖΗ & ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ
Γρωτ. 1. Μονφεράτου
ΕΙΔΗ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
Ὁδὸς Ἐρμού 135

ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΔΩΔΙΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥ Ε. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
Ὁδὸς Σερίφ-Πασσά Ἀλεξάνδρεια (Αἴγυπτου)

ΜΙΧΑΗΛ ΒΕΝΙΕΡΗΣ

Φωτογράφος
Ὁδὸς Μουσίου Ξενοδοχείου ὁ «Νεῖλος»
ΚΑΙ ΠΟΝ (Αἴγυπτου)

GRANDE-BAR

ΖΑΧΑΡ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου
Ζῦθος ἔξοχος, περιποιήσις ἀκρα. — Σφικριστήριον, Ἀνα-
γνωστήριον, Μεζέδες μοναδικοί.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ο ΤΡΟΟΔΟΣ

Ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΥΠΡΙΩΤΗ.
Ἐπίπλωσις λαμπρά — Καθαριότης ἀφογος.
Ἐστιατόριον

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Σ. ΔΑΟΥΛΑ

Καθαριότης καὶ περιποιήσις.
5 ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας 5

ΝΙΚ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ παθολόγος καὶ παιδίατρος
ὁδὸς Ἐρακλείου 8 — Δίχεται 2—3 μ. μ. κατ' οἶκον
καὶ 11 π. μ. εἰς Φαρμακ. Ρουσοπούλου ὁδ. Σόλωνος ἀριθ. 1

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΥΡΗΣ Ἐργολάβος δημοσίων καὶ δη-
μοτικῶν ἔργων, ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους οἰκοδομικὰς
ἐργασίας εἰς τιμὰς συμφερούσας. — Πληροφορία εἰς τὸ
Γραφεῖόν μας καὶ ὁδὸς Ἡσιόδου 14.

ΝΕΥΡΙΚΑ ΚΑΙ ΦΡΕΝΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Γ. ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ

ἰατρός
Ὁδὸς Κολοκοτρώνη.
Ὁραὶ ἐπισκεψέων 10—12 π. μ. 6—8 μ. μ.

ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΑΒΕΛΑΚΗ

Ὁδὸς Σταδίου
Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Μαραβελάκη εὐρίσκειτε τὰ
γνήσια χιακὰ προϊόντα: Λοκούμια Σύρου, οἶνον μέλινα
Κρήτης, πρὸς δὲ ἀκραν περιποίησιν καὶ καθαριότητα.
Δίδεται καὶ καφές.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ Η «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ἐναντι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου
τοῦ προεδρευτικοῦ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΟΥΛΟΥ

Καθ' ὅλα ὅμοιον πρὸς τὰ ἀθηναϊκὰ. Γλυκίσματα,
φοντάν, παγωτὰ καὶ γρανίτα ὑπὸ εἰδικοῦ τεχνίτου κατα-
σκευαζόμενα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Α. ΑΡΓΥΡΑΚΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΑΙΓΥΠΤΟΥ)

(Μεγάλῃ ὁδῷ Ἀτταρίν, παραπλεύρως τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)
Πίλοι διὰ κυρίας, δεσποινίδας καὶ παῖδας, χειρόκτια,
ταινίαι, τρίχαπτα, ἄνθη, πετρά, καὶ ὅ,τι δὴποτε ζητήσῃ
τὸ μᾶλλον καλαισθητὸν γούστο θὰ τὸ εὕρῃ εἰς τὸ κατά-
στημα τοῦ κ.

Ἄ. Ἀργυράκη.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΩΜΟΤΗΡΙΟΝ «Η ΦΛΟΚΑΛΙΑ»

ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΑΝΝΟΥ

Ἐν Σύρῳ

Ἄλλὰ δὲν εἶναι μόνον Κουρεῖον εἶναι Μουσεῖον εἶναι
Ἀναγνωστήριον, εἶναι Βιβλιοθήκη εἶναι τέλος ὅ,τι θέλετε
Πρέπει νὰ τὸ ἐπισκέπτεται πᾶς μεταβαίνων
εἰς Σύρον

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οἰνοποιίας καὶ οἰνοπνευματοποιίας

Κ. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Γ. ΒΛΑΣΤΟΥ
Οἶνοι

Οἱ ἐκλεκτότεροι, γνησιώτατοι ἐκ γνησίων σταφυλῆς
Ἑλληνικῶν μέλανες καὶ λευκοί, ἐπιτραπέζιοι καὶ ἐπιδὸρ-
πιοι, παντὸς εἶδους, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς εὐρωπαϊκῆς τέ-
χνης, τιμηθέντες διὰ τοῦ χουδοῦ βραβείου ἐν τῇ
παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Βρυξελλῶν ἀληθὲς νέκταρ τῶν Ὀ-
λυμπίων θεῶν,

Ἡδύποτα (Liqueurs)

Ἄνεξαιρέτως τὰ εὐρωπαϊκὰ, Κακάο, Σαρτρέζ,
Βενεδικτίνη, Κερσὸ Κιουμέλ κτλ, ἀνώτερα καὶ ἐκείνων
κατὰ τὴν ποιότητα ὡς κατασκευαζόμενα ἀπὸ οἰνόπνευμα
σταφυλῆς.

Μαστίχα καὶ οὐζο

τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν θαυματοῦργον ἰδιότητα νὰ κάμουν
τοὺς μελαγχολικοὺς εὐθύμους καὶ τοὺς ἀνευ ὀρέξεως γα-
στριμάργους.

Ἐποκαταστήματα εἰς τὴν παρά τὰ Χαυτεῖα ὁδὸν Λυ-
κούργου ἀριθ. 5 κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου Μακεδονίας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (LAFOIR)

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΕΜΦΥΛΑΚΗ

Ἐν Λάρνακι τῆς Κύπρου

Ὅ,τι ζητήσετε θὰ τὸ εὕρετε εἰς τοῦ φιλοπροόδου κυρίου
Καρεμφυλάκη: ἀρώματα ἐκλεκτὰ, πῖλους Ἀγγλικούς,
κομφοτεχνήματα, Κυπριακὰς ἀρχαιότητας, παλαιὰ γραμ-
ματόσημα Κυπριακὰ καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ καλλωπι-
σμοῦ καὶ τῆς π. λυτελείας.

JOSEF MOURAT

Larnaca Chypre

Ἄνταλάσσει παντὸς ἔθνους γραμματόσημα.

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΡΩΣΣΟΥ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου

Πωλοῦνται ἅπαντα τὰ διδακτικὰ βιβλία, Μυθιστορήματα
ἱστορικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ βιβλία, κλπ.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΕΙΟΝ Η ΑΡΤΕΜΙΣ

ΘΕΜ. ΑΡΚΑΛΗ

Ὁδὸς Ἀδριανοῦ 84 Ἐν Ἀθήναις

Πωλοῦνται ἅπαντα τὰ κυνηγετικὰ εἶδη.

Ἀναλαμβάνει παντὸς εἶδους σιδηρουργικῆς ἐργασίας

Θ. ΛΙΒΑΘΥΝΟΣ ῥάπτῃς ὁδὸς Πετρακῆ 3.

Ντύνει χωρὶς νὰ γδύνῃ ΑΘΗΝΑΙ

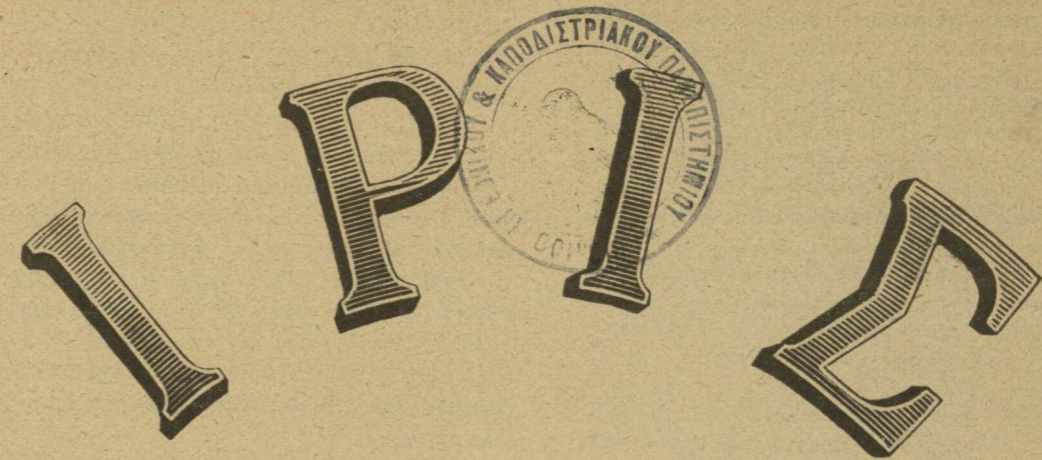
ΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΜΙΧΑΣ

Πλατεία Βουλῆς — Ἀθήναι

Ἐργασίαι Ἐπιστημονικαὶ [Τμήμα ἰδιαιτέρον]
Συμβουλαὶ νομικαὶ γνωμοδοτήσεις, συμβιβασμοὶ ἐξώ-
δικοι καὶ διεξαγωγαὶ δικῶν, ἐξελέγξεις ἰδιοκτησίας.

Συναλλαγαὶ Ἀστικαὶ καὶ Ἐμποροπραξικαὶ

Προεξοφλήσεις. Εἰσπραξίαι χρημάτων μερισμάτων,
τραπεζῶν τόκων, ἐνοικίων κλπ. — Ἀγοραπωλησίαι ἀκι-
νήτων καὶ ἀξίων χρηματικῶν Δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ
τίτλοις.

ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ἜΤΟΣ Α'. ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ἈΡΙΘΜΟΣ 18

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 6 — διὰ τὸ ἐξωτερικὸν φ. γ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1 Ἰουνίου 1898

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Κ. Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΚΟΥΤΣΟΥΦΛΙΑΝΗ!

Ἄπ' τῆ φωτιά ποῦ ἔφτιασε μιὰ νέα Καρχηδόνα
ἕνα πελώριο σύννεφο τὸν οὐρανὸ σιμόνει·
μέσα στὸ χάος στηλώνεται τὸ σύννεφο κολῶνα
καὶ στὰ συντρίμμια ἐνὸς χωριοῦ τ' ἀστέρια θεμελιώνει.
Ὡ, τοῦ καπνοῦ τὸ σύννεφο στὸν διάφανον αἰθέρα
νέα πατρίδα ἰδανικὴ χτισμένη στὸν ἀγέρα.

ΤΙΜΟΣ ΜΟΥΡΑΤΙΝΗΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ

ΤΟΥ Κ.

Δ ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐωρτάσθη ἐνταῦθα ἡ φιλολογικὴ εἰ-
κοσιπενταετηρίς τοῦ ἀγαπητοῦ παιδιοῦ τῶν Ἀθηναίων κ.
Δημ. Γρ. Καμπούρογλου, τῆ πρωτοβουλία φιλολογικῆς δ-
μάδος. Εἶναι λίαν εὐχάριστον ὅτι εὐρέθησαν ἄνθρωποι νὰ
συλλάβουν μιαν τοιαύτην ἀξίεπαινον ἰδέαν, καὶ νὰ γλυ-
κάνουν τὸν πικρὸν βίον ἐνὸς ἐργάτου τῶν γραμμάτων ὅστις
τόσας καὶ τόσας ὑπέστη θλίψεις καὶ πικρίας, μόνον καὶ
μόνον διότι ἐνέκλειε καὶ ἐγκλείει ἐν τῷ στήθει αὐτοῦ τὸ
ἱερὸν τῆς ποιήσεως πῦρ, ὅπερ δυστυχῶς πάσχουν τὰ 990(0
τῶν συγχρόνων ἑλλήνων λογίων, ἵνα μὴ εἴπω τὸ ὄλον αὐ-
τῶν.

Ἡθέλομεν, κατὰ καθήκον, προβῆ εἰς σύντομον ἐνταῦθα
ἀνάλυσιν τοῦ πολυποικίλου καὶ πολυμόρφου ἔργου τοῦ κ.
Δημ. Γρ. Καμπούρογλου, ἀλλὰ μὰς ἀπήλλαξε τοῦ κόπου
τούτου ἡ κάτωθι: γλαφυρωτάτη πρόποσις, ἥτις εἶναι ἐν

ταῦτῳ καὶ εὐτράπελος, καὶ σιχαρά, καὶ ποίημα, καὶ κρι-
τικὴ μελέτη.

Πρόποσις τοῦ κ. Γ. Στρατήγη

Ἀγαπήτοι συνάδελφοι,

Εἶνε ἡ πρώτη φορά, ἂν δὲν ἀπατώμαι, καθ' ἣν παρου-
σιάζεται τὸ εὐσώωνον γεγονός, οἱ Ἕλληνες λόγιοι νὰ τρώ-
γουν μεταξύ των, χωρὶς νὰ τρώγονται, καὶ ἡ πρώτη φο-
ρά, καθ' ἣν, παύουσα νὰ διαιρῆται εἰς καθαρεύουσαν καὶ
δημῶδη, ἡ γλῶσσα, τσακίζει κόκκαλα ἀρνίου μόνον. Καὶ
τὸ εὐέλπι τοῦτο συμβάν, τὸ ὁποῖον χαιρετίζω ἐξ ὅλης
ψυχῆς καὶ καρδίας, ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀργυροῦς γάμους
τοῦ συμπαθοῦς φίλου καὶ διακεκριμένου λογιῶν, κ. Δ.
Καμπούρογλου μετὰ τῆς Μούσης. Ἀλλὰ μετὰ ποίας Μού-
σης, θὰ εἰμποροῦσε κανεὶς νὰ μ' ἐρωτήσῃ; Διότι ὁ φίλος
μας, ἀληθῆς Ἀνατολίτης, μὴ ἀρνούμενος εἰς τὴν λιτό-
τητα τῆς μονογαμίας, προδεπάθησε νὰ συνάψῃ ὄσους πε-
ρισσότερους γάμους ἡδυνήθη μετὰ τῶν ἐννέα παρθένων.
Κατ' ἀρχὰς ἐρρήθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς λύρας, ἐπειτα
εἰς ἐκείνας τῆς ἱστορίας, κατόπιν ἐγκατέλειψε καὶ τὰς

τησαν εξ αιτίας π' αυτό, και δεν πέρασαν εξ μῆνας από τότε, και να σου μιὰ μεγάλη βροχή μ' αστραπές και με μπουμπουνιερές, σωστό συντέλειο, που ξέθαψε ένα μαστί, και τὸ ἔβγαλε στὸ δρόμο. Δυὸ μαντρόσκυλλα, που παράτυχαν πρώτα ἄρχισαν νὰ τὸ τραβοῦν, τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ κεφάλι, και τ' ἄλλο ἀπὸ τὰ ποδάρια. ἀλλὰ βλέποντας ὁ πιστικός τὰ κυνήγησε κι' ἔδωκε εἶδηση στὸ χωριό. Ἡ Δημογεροντία τοῦ χωριοῦ ἄμα τὸ ἔμαθε πήγε στὸν τόπο με τὸν παπᾶ, ἔθαψε τὸ πλάσμα τῆς ἁμαρτίας βαθυ-βαθυὰ και σκέπασε τὸ λάκκο του με μεγάλες και βαρεῖες πέτρες, και διαλάλησε τὸ γενούμενο στὸ χωριό και στὰ περίχωρα. Τὰ περὶ χωρὰ ἀπάντησαν :

— « Ἐχμε τὸ πρόσωπό μας λαγάρα κι' ἡ πομπὴ δική σας ! »

Τότες ὅλες οἱ ὑποψίες με τὸ « ποιανῆς νᾶναι ; » ἢ μιὰ, και « ποιανῆς νᾶναι ; » ἢ ἄλλη, ἔπεσαν στὴ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη, που τὴν εἶχαν ἰδῆ νὰ τῆς δίνῃ ὁ δεκαεστης τὸ μαντήλι με τὰ μῆλα. Ἡ Δημογεροντία μαθόντας ὅτι ἡ Μαρία τοῦ Τόλη Στράτη μπορούσε νὰ εἶναι ἡ αἷτια τοῦ κακοῦ, τὴν Τρίτη τὸ βράδυ πάτησε μαζί με τὸν παπᾶ τὸ σπῆτι της, και τὴν ἤρε μέσα στὸ κατώγι, τὴ στιγμή, που ἔφκιανε τὴ θηλειὰ νὰ κρεμαστῆ. Τότε τὴν ἔπιασαν και τὴν τράβησαν γιὰ τὸ σπῆτι τοῦ παπᾶ, χωρὶς νὰ βγῆ κανένας νὰ τὴν περασπιστῆ ἀπὸ τοὺς δικούς της, μάννα της, πατέρας της, ἀδερφια της, ἢ ἀδερφός της. Κι' ὄχι δὲν τὴν περασπιστήκαν μόνον, ἀλλὰ ἕνας ἀδερφός της ρίχτηκε με τὸ μαχαίρι στὸ χέρι νὰ τὴν ξεσκίση, ἀλλὰ ἡ Δημογεροντία δὲν τὸν ἄφηκε, και τοῦ εἶπε :

— Ἐπρεπε νὰ τὸ κάνης προτῆτερα αὐτό ! Τώρα εἶναι στὰ χέρια μας. Θὰ τὴν τιμωρήσωμε ἡμεῖς, κι' ὅταν τελειώση ἡ δική μας ἢ τιμωρία, κάνε ὅ,τι θέλης !

(Ἐπεται συνέχεια)

ARMONIES.

Ο ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Με πολεμάει ἀδιάκοπα μες στὴ ζωὴ τὸ φεῖδι π' ἀνάστησε τὴ νιότη μου με τὸ περίπαιμά του, με πολεμάει, σὰ χριστιανό, με τὰ χρυσᾶ φτερά του και πίνει ἀργὰ τὸ αἷμά μου με πύρινο γλωσσίδι.

Ἄχι δὲν εἶνε παράξενο, γιὰ με αὐτὸ στολίδι γιὰ με, που κρύφτω στὴν καρδιά μου ὄχρη μορφιὰ θανάτου, εἶνε τεράστιο φέγγισμα και κλίνει ἐδῶ κάτω τὰ μυστικά μου ὄνειρα στὴς γῆς τὸ κατακλειδί.

Και θάφτει μες στὴ γύρα του τῆς πιὸ γλυκῆς μου ἔνοιος Ὅσες ψυχῆς ἀγάπησα στὸ πλάνο πανηγύρι τοῦ κόσμου, που φυσομανάει βραχνὰ σὰ τὸ Λιοντάρι,

Γιατί, ἔμπρός του, νὰ σβύνουνε τοῦ νοῦ μου ἢ ἀστερένιες σκέψεις σὰ μαλακὸ κρηὶ βαθυὰ στὸ κοιμητήρι; ἄφου κέγῳ στὰ χέρια μου κρατῶ ἕνα κοντάρι!

ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ

ΚΥΝΙ ΤΩΙ ΣΩΤΗΡΙ

Ἡ ὦρα ἦτο ὡσεὶ ἐβδόμη ἐσπερινῆ τῶν ἔρχων τοῦ Αὐγουστου.

Τὸ λεπτόψυχον κπὶ ἀλαμπῆς ἰνδαλμα τοῦ καταποντιζομένου Φοίβου, διὰ δέσμης ἀκτίνων ἀσθενικῶν κροκοχρώων, ἡδυπαθῶς και ἐν ἀμιμήτῳ γραφικῇ καλλιτεχνίᾳ, ἔθαψε τὰς ἀντιπῆραν μεταλλούχους πετρώδεις ἐκτάσεις τοῦ ψιλοῦ και ἀποκρήμνως βραχώδους βουνοῦ τοῦ Καϊάφα.

Ἀπὸ τοῦ κλώνου χθαμαλῆς τινας και ἀτροφούσης ἀγρίας ἀχλάδος, ὀλίγον ἄνω τοῦ χείλους τῆς ἰαματικῆς ὀπῆς, ἰεραξ ἀπαυδήσας ἐν τῇ δίνῃ τῆς πτήσεως, ἀφινεν ἐκ τοῦ γρυποῦ ράμφους του κρῶγμα δυσοίονον, μονότονον και μελαγχολικόν.

Ἡ ἡμερος ὄψις τῆς ἐπιφανείας τῆς λίμνης, παρενεφερε Σταβιανῆν πεπηγυῖαν λάβαν ἢ γιγαντιαίαν χαλυβδίνην πλάκα, τὸ δὲ ἡμίφως τῆς χαινούσης καταντικρῦ σήραγγος τῶν Ἀνιγρίδων νυμφῶν, συσκοτασθέν ἡδῆ, μετεμορφούτο βραδέως και κατὰ μικρὸν εἰς χάος ἰλιγγιώδες και τρομακτικόν.

Ἡ λεπτὴ δροσοφόρος πνοή, ὁ ἐναρμόνιος και κνονικός φλοῖσθος τοῦ ταπεινοῦ λιμναίου κύματος και ἡ ἀναθρώσκουσα ἐκ τῆς πευκοφύτου νησίδος τῆς καθοσιωμένης εἰς τὴν μητέρα Αἰκατερίνην ἀρωματώδης αὔρα, παρεσκεύαζον ἀληθῶς, καταντικρῦ τοῦ συσκίου και ἀμφιλαφούς ἐκείνου στροβιλεῶνος, πανδαισίαν τῆς ψυχῆς, ἀπολαυστικωτάτην εἰς ρεμβασμούς, ὄνειρέματα και ἔμπνευσεις ποιητικᾶς.

Τὰ ἐπὶ τῆς νησίδος παραπήγματα ἦσαν ἐντελῶς κενά.

Οἱ ἐπισκέπται τῆς κολυμβήθρας ταύτης τοῦ Σιλωάμ, συνεσπερωμένοι πρὸς ἄξεστον και φαυλοργημένην ἐπιμήκη τράπεζαν, ὑπὸ σκιαδὰ χοροτόπλεκτον και παναρχαϊόσχημον και ρυπαροῦ φανοῦ τὸ ἀμυδρὸν ἐτι φῶς, ἦδον τὸ πασίγνωστον Πελοποννησιακὸν ἄσμα τῆς περικαλλοῦς Μαριωρῆς και τοῦ ἀφνειοῦ Γαστουναίου Τριτσιμπίδα, ἐν χορῶ μετ' ἀραβικῆς ταμποῦρ, καταστίχτου, δι' ἐλεφαντίνων κοσμημάτων και περιθεομένης ὑπὸ ἐγκαύστου μαιάνδρου.

Ἴδου ἡ νέα μῆνη!

Τερπὰ και χλωμή, παρακολουθεῖται ὑπὸ τοῦ λάμποντος δορυφόρου της και ἀναβαίνουσα βραδέως ἐπὶ τὸν ὀρίζοντα, ἔσωπρίζεται φιλαρέσκως ἐπὶ τοῦ ὕδατος κάτω.

Ἄραϊά τινα και βαθυμέλινα νέφη περιπολοῦντα ἀνά τὸ ἀχανές, ἀπέκρυπτον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ ἀσθενικὸν φῶς της.

Ὁ οὐρανὸς ἐστίζετο ὑπὸ τῶν σπινθηριζόντων ἀστρων του, και ὁ ἕαεριος Ἰορδάνης ἐταιρίου διχαστὸμος τὸν ἀτέρμονα θόλον του.

Πρὸ μικροῦ εἶχον ἐξέλθῃ τοῦ δωματίου μου, μεταβάς δὲ εἰς τὸ παρεκεῖ ὄψοπωλεῖον, ἐζήτησα ποτήριον οἴνου πλήρες, και ἐμβάσας διπυρον κατέφαγον αὐτὸ ἀποστραγγίσας τὸ ποτήριον, μεθ' ὃ διηυθύνθην πρὸς τὴν ἀκτὴν τῆς λίμνης, καθήσας ἐπὶ ἀνεστραμμένου ἐκεῖ παλαιοῦ ψαροκαλάθου.

Μία ἐτι ὑπελείπετο εἰς τοὺς δακτύλους μου ἐκθεσις τοῦ οἰνοθαφοῦς διπύρου· παρέδωκα και ταύτην λαϊμάργωγος εἰς τὴν συστοιχίαν τῶν ὀδόντων μου και ἡγήρθην, συντριβέντος τοῦ καθίσματός μου.

Ἀσκόπως και βραδέως φερόμενος πρὸς τὸ ἔρημον τῆς νήσου, κατὰ τὴν παραλιακὴν γραμμὴν τῆς λιμνοθαλάσσης, ἡσθάνομην ὀπισθέν μου ἐν ἀπηγήσει σθεννύμενον τὸ μέλος τοῦ ἄσματος, ἀρθρούμενον ἡρέμα εἰς χεῖλη εὐστροφῆς, διὰ λιγυρῆς και γλυκείας γυναικείας φωνῆς· ὠθῶν δὲ

πρὸς τὸν οἰσφάγον τὸν πολυθωθέντα βῶλον, κατέπινον ἐν ταύτῳ διὰ τῶν ὠτων τὴν ἄρρητον ἐκείνην ἡδύτητα.

Οἱ πόδες μου ἐβρέχοντό που και που ὑπὸ τοῦ παλιεροῦτος ὕδατος, ἐγκολάπτοντες ἐπὶ τῆς ὑποχωρούσης καθύργου και εὐμαλάκτου ψάμμου τοὺς τύπους αὐτῶν, ἐν τριγμῷ γαργαλιστικῷ, συγκινημένῳ πρὸς τὸν ἐγκλυδασμὸν ἐνίστο τοῦ νεροῦ ἐντὸς παρακτίου πυρίνου λίθου, κοιλανθέντος διὰ τῶν ἐπῶν και περιβεβλημένου χνουδωτὸν παχύστρωμα ἐκ τῶν λεπιδομόρφων τεμαχίων τοῦ ἐκβρασθέντος ξηροῦ φύκου.

Ἄπεμακρύνθην ὄχι ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς μου θέσεως. Τὸ βλέμμα μου αἴφνης αἰχμαλωτισθὲν ὑπὸ τοπιοῦ ρομαντικοῦ, μ' ἔκαμε νάλλαξω κατεύθυνσιν· λόχη πυκνὴ και φύλλωμα κίσσινον, ἐνηγκαλισμένον εἰς κορμὸν γηραιᾶς πίτυος ρητίνην εὐσομον δακρύνοντα και φλοιορραγῆ, με ἀνέμενε νὰ ἐξαπλωθῶ ἐν νωχελείᾳ ἀνατολικῇ· ἐκινήθην περιχαρῆς πρὸς τὴν ἀνοικτὴν φυσικὴν ἐκείνην ἀγκάλην.

... Κράπ ! ...

Ἦχος ξηρὸς ὡς πίπτοντος ξύλου μ' ἔκαμε νὰ στρέψω τὴν κεφαλὴν.

Κατάμαυρος κυλινδρικός ὄγκος, προσηραγμένος και ψαύων διὰ τῆς ἄκρας αὐτοῦ τὴν γῆν, ἐλικνίζετο ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Δέκα ἢ δώδεκα βήματα και ἦμην ἐγγύς.

Ἄ τὸ μονόξυλον !

Εὐπετίς και νεωστὶ ἀσφαλθωθέν, ἀπέπνεε τὴν ἰδιάζουσαν καρωτικὴν ὄσμήν· ὁ δολιχὸς στάλιξ, κυλιόμενος ἐντὸς του, ἐπανεπίπτεν ἀπὸ τῆς μιᾶς πρὸς τὴν ἄλλην παριαῖαν μετὰ κρότου.

Σκέψων ἀλλαγῆ. Ἐν τῷ ὀρίζοντι τῆς διανοίας μου εἶχε πλέον διαλυθῆ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολαυστικῆς κλίνης πρὸς ἣν ἐφερόμην ὑπὸ τὴν ὑψίκομον πύκην, ὑποκαθισταμένη ὑπὸ τῆς ἐμπνευσθείσης μοι ἰδέας νὰ διέλθω τὴν ὄραν μου ἐπὶ τῶν λείων ἰώτων τῆς λεφαζούσης λίμνης, ἐντὸς τοῦ ἐλαφροῦ τούτου σκαφιδίου.

Κατηραμένη ὦρα !

— Ἀνθρωπε, ποσάκις τὰς συμφορὰς σου, τὰς πικρίας σου, τὸν θάνατόν σου αὐτὸν εὐρίσκεις ἐκεῖ ὅπου ζητεῖς ἀφελῶς ἐν εὐφροσύνῃ και μειδιάματι τὴν ἡδονὴν τῆς ζωῆς ! ...

Ρίψας τὸν πῖλόν μου εἰς τὸ βάθος τοῦ μονόξυλου, ἀνέλαβα τὸν κοντὸν καθήσας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πλοιαρίου και παραπλευρῶς, ὥστε νὰ δύναμαι εὐχερῶς νὰ χειρίζωμαι αὐτόν.

Ἐδῶκα τὴν πρώτην νύξιν.

Τὸ κοῦφον σκαφίδιον δι' ἐνὸς περυγισμοῦ ἐκινήθη πρὸς τὸ ἀνοικτὸν τῆς λιμναίας λεκάνης.

Ἐπεκράτει σχεδὸν νηνεμία· ἐλαφρὰ τις ἀπόγαιος πνοὴ μόλις δυναμένη νὰ κινήσῃ φύλλον, ἐθώπευε τὸ πρόσωπόν μου, ἀνεμίζουσα τὴν κόμην μου και κολποῦσα τὸν κρεμάμενον δισκελῆ λαίμοδέτην μου.

Εἶχον βαδίσει ἀρκετὰ πρὸς τὸ μεσημβρινὸν τῆς λίμνης.

Ἦ σιγμὴ ἦτο μαγευτικὴ !

Ἀνασύρας τὸν κοντὸν ἐπὶ τοῦ μονόξυλου ἀφέθην ἀσυλλογίστως εἰς τὸ λίκνισμα τῶν ὕδατων, φερόμενος ἐδῶ και ἐκεῖ.

Στιγμὴ δι' ἐμὲ ἀπολαύσεως· δὲν ἀντήλλασον τὴν ἡδέϊαν ρέμβην μου οὐδ' ἀντὶ ἑκατομμυρίου λιρῶν— ἂν μοι τὰς ἐδίδον ! Ἐξηπλώθην ἐν τερψιθυμίᾳ ὄνειροπαλῆσεως, ὑποντονθορίζων δὲ ἐνθυμοῦμαι ποῖον τραγοῦδι.

Ἐν τοσοῦτῳ ἡ ριπὴ τοῦ ἀνέμου, ἡ κατ' ἀρχὰς ἀναπαίσθητος, μικρὸν κατὰ μικρὸν ἐτραχύνετο, ἀπωθοῦσα με

πρὸς τὸ κατέναντι ὄρος, τὸν αὐχμηρὸν Λάπιθον, ὑπὸ τὴν ἀγρίαν ὄψιν τῶν κρεμαμένων ὑπεράνω βράχων· αἱ κινήσεις τοῦ σκαφιδίου μου ἤρχισαν νὰ γίνωνται ἐπαναστατικαί, τὸ δὲ κύμα, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῆς ὀργιζομένης δλονὲν πνοῆς, ἐκρότει προκυλινδουόμενον· τὰ νέφη ἐπυκνοῦντο εἰς χρώμα ζοφῶδες, αἱ δὲ κινήσεις των ἐγένοντο ταχύταται, ὡν ἐὰν διατάσσοντο εἰς ἐσπευσμένην τινὰ ὑπηρεσίαν ἢ συνώμνουν κατὰ τινας.

Ταῦτα πάντα ὁμοῦ δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ διακόψωσι τὴν ἀπόλαυσίν μου ἀπ' ἐναντίας, ἡσθάνομην ἐν τῇ ἐξαψὶ ταύτῃ πλειοτέραν τὴν τέρψιν· ἀλλ' ἀποτόμως και ταχέως τὸ δάσος τοῦ νησιδίου ἀφῆκεν ὑπόκωφον βοὴν και διὰ τῶν βελονοειδῶν φύλλων τῶν πευκῶν, ἐσύριζεν ὁ ἀνεμος ἀπειλητικός, λάβρος.

Ψεκασμὸς εἰς σταγόνας χονδράς, ὅπως συνήθως ἄρχονται αἱ βροχαὶ ἢ μάλλον αἱ καταγιγίδες τῶν φθινοπωρινῶν ἡμερῶν, ὡς ἀρχὴ καταιωνίσεως, ἤρξατο νὰ μεραντίζη.

Ἀπαίσιον προμάντευμα διεπέρασεν ἐν ἀκαρεῖ τὸν νοῦν μου ! ἡγήρθην ἔντρομος και δραξάμενος τοῦ στάλικος, ἐνεβάπτισα τούτον ταχύτατα, ὅπως ἀπωθήσω τὸ σκαφίδιον πρὸς τὴν ἀκτὴν.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΑΝΟΣ ΤΕΚΟΥΡΑΣ

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

(Sonetto)

Ἐλα δὺς μου τ' ἀφράτο σου χέρι
στὴν θερμῇ μου ἀκούμπῃσ' ἀγκάλῃ,
γιὰ νὰ πᾶμε ἐκεῖ που ἡ φτέρη
κ' ἡ ἀθῶα ἀγροιάμπελη θάλλει.

Ἐκεῖ πέρα τοῦ κόσμου δὲν φθάνει
ἢ ψευτᾶ κ' ἢ δειλὴ καταφρόνια,
θὰ σοῦ πλέξω με χλόη στεφάνι
που θὰ μένη ἀμάραντ' αἰώνια.

Εἰς τὴν ἔρημο θάμαστε μόνου,
πλὴν ὁ ἔρωσ ἀχώριστο ταῖρι
τῆς ψυχᾶς μας σὲ μιὰ θὰ ἐνώνει
μαγικὴ του χρυσόφτερ' ἀχτίδα
και σὲ κόσμους τερπνοὺς θὰ μᾶς φέρῃ
'ς ἄλλη πλάση και 'ς ἄλλη πατρίδα !

(Σπάρτη)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, εἰ και ἐπεκράτησε πάντοτε σχεδὸν πνεῦμα πρακτικόν, οἱ δὲ κάτοικοι χαρακτῆρα ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σοβαρόν, εἰς οὐσιώδη και θετικὰ ἀποβλέποντες, ἐντεῦθεν δὲ εἰς στάδια κερδοφόρα τρεπόμενοι, οὐχ ἦττον δὲν ὑπάρχει και ὄλιως ζένη ἢ τοῦ ἰδεώδους λατρεία, αἱ δὲ μεῦσαι δὲν ἀπέστερξαν σπανίως νὰ δώσωσι πέτρυγας πολιτικῆς φαντασίας εἰς τὰ τέκνα τῶν ξηρῶν της ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὀρέων. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ

ἢ πελατοῦ του νὰ τὸν καθήδονε, παρέτεινε ἐπι μᾶλλον τὸν χρόνον ἀνερευθῶν τὸ βαθὺς τοῦ θησαυροῦ του, ἕνδι-
τρίβων εἰς τὰς γωνίας καὶ τοὺς μυχοῦς, σταματῶν τὸ βλεμμα εἰς τὰ διάφορα μετάλλια, τὰς ἐπιτυχίας ταύτας τῶν ταυρομαχιῶν του, αἵτινες ἦσαν ἀπομνηματισμένα δι' ἀτελευτήτων ἀναμνηστικῶν ταινιῶν ἀποχρωματισμένων ἐκ τοῦ χρόνου, διαχρῶσαν, ἐφθαρμέναν, καὶ ὧν ἕκαστη ἐκέκτητο τὴν ἴδιαν τῆς ἱστορίας καὶ τὴν ἴδιαν τῆς δόξης.

Αὕτη ἐδῶ προήρχετο ἐκ τῆς μετὰ τοῦ Ρωμανοῦ μάχης του, ἐκείνη ἡ μεγάλη ἐκεῖ, μετὰ τὰς κηλίδας τοῦ αἵματος ἐπ' αὐτῆς, ἀνεμίνθησε τὸν Μουσελμάνον καὶ τὴν περικαλῆ Παρισινήν. Ἄ, αὐταὶ αἱ Παρισιναί, τί ἰδιότροποι ὑπάρξετε, τὰ βλέμματά των καυτηριάζουσι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ των κατατήκουσιν. Φαντασθῆτε ὅτι κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν τῆς ταυρομαχίας μοι προσεφέρθη ἐν τῇ λαισῇ τιμητικῶν γεύμα, καὶ μετὰ τοῦτο ὅλοι οὔτοι εἰ κύριοι μετ' ἐπιδοχίαν καπνίζοντες ἐν αἰθούσῃ κεχρυσωμένη καὶ κατοπτροστολιστῶ, πλεούσῃ ἐν φωταυγείᾳ μυριάδων φώτων. Καὶ ἰδοὺ ἡ κυρία ἀφικνεῖται, ἔρχεται καὶ ἵσταται ὑπεράνω μου, παρ' ἐμοῦ. Τί ἐξοχος καλλονὴ καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀδάμαντες τῆς οἴτινες τὴν περιέλουσαν διὰ χρυσῆς αἰγλης, βροχῆς ἀπατραπτοῦσης, οἱ ὧμοι ἐξω, γυμνοὶ, τὸ στήθος πάλλευκον καὶ ἀσθμαῖνον ὡς κύμα ὀγκούμενον. Μὲ ἀτενίζει καὶ καθηλώνει τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ παρουσιάζει πάντων μοὶ ἀποτείνει τὸν λόγον.

— Βουπόλε δὲν σοὶ εἶπον ποτὲ ὅτι κέκτησαι ὡραῖαν μορφήν ;

Ἄ, τὴν ἀναίσχυτον, νὰ τομῆση νὰ δμηλήση οὕτω εἰς ἄνδρα... ἐν μέσῳ τοσοῦτου κόσμου... τὸ αἷμα εἰσέρρευεν καὶ κατεπυράκτου τὰς παρειάς μου.

— Καὶ εἰς σὰς, κυρία, δὲν σὰς εἶπον ποτὲ ὅτι ὁμοιάζετε πολὺ πρὸς μεταλλεῖον;

Ὁ Δανζοῦ ὀχρίσεν. Ἡ ἀπατεῶν αὕτη ἦτο αὕτη αὐτή, ἡ ἐρωμένη του· ἡ περιγραφή τοῦ ταυροπαλαιστοῦ τὴν ἀπεικόνιζεν πιστῶς.

— Καὶ δὲν ἰθυμώθη ;

— Νὰ θυμώθῃ ; Ποσῶς, νεανία μου· ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν.

Ἐτάνυσε τὰ μέλη του οὐμῶσας. Χιτῶν ἐκ χονδρῶ καὶ ἀγροῖκου ὑφάσματος ἐπέτρεπε νὰ διαφαίνηται στῆθος τριχῶδες καὶ ὑπόριον.

— Δόσατέ μοι πρᾶκαλῶ τὰ δύο ταῦτα κυτία, ἐκεῖνα ἐκεῖ, τὸ πράσινον καὶ τὸ ἄλλο.

Ἐδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τῆς χειρὸς του δύο κυτία ἐκ χαρτονίου, ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τῶν ἐργοστασιῶν συρμού, τὰ ἐκπεπόμενα εἰς τ' ἄκρα τῆς ὕψηλίου.

Καταρτυπώμενα, καταθραυσμένα, ἐπιφορτισμένα διὰ παντός εἶδους ταχυδρομικῶν σφραγίδων τὰ δύο ταῦτα δὲν συνεχίζοντο εἰμῇ ὡς ἐκ θαύματος. Τοῦ πρώτου ἀνοιχθέντος διωλίσθησαν φωτογραφίαι γυναικῶν, ἡθοποιῶν, ὄρχηστριῶν. Ἐλαβε μίαν τὴν προσωπογραφίαν τούτων καὶ παρητήρησεν ἐπὶ μακρόν. Ὁ Δανζοῦ ἦτο εἰς ἰκανὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν καὶ δὲν ἤδυνατο νὰ διακρίνῃ τὸ πρόσωπον τῆς γυναικὸς, ἐνῶ δ' ἀγροῖκος ἐταῖρος του ὁ ἐν χιτῶνι ἐξ ἐρέως, δακτύλοις μικροῖς καὶ ὄνυξι μαύροις, οἵτινες περιέβαλλον τὸ εἰκόνιον, ἐνεθυθίσθη δλόκληρος ἐν τούτῳ ἀνερευθῶν καὶ τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας.

— Παρατηρησάτέ την... εἶπεν διαδιβάσας τὴν φωτογραφίαν εἰς τὸν Δανζοῦ.

Ἦτο αὕτη αὕτη ἡ Μαγδαληνὴ Ὀγέ, ἡ πρὸ δέκα ἐτῶν εἰς τὸ ζεῖνθ τῆς καλλονῆς τῆς. Ἡ Μαγδαληνὴ εἰς Καμάργαν, ἡ ἰδιόρρυθμος καὶ ἰδιότροπος Μαγδαληνὴ, ἡ ἐχούσα δρᾶσιν ἐν τῷ ἄλλοπροσάλλῳ βίῳ τῆς καὶ ἀστά-

θειαν μεγαλητέραν ἐκείνης, ἢ ἐκέκτητο διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν ἐσθῆτων τῆς. Καὶ πρὸς πίστωσιν τῆς ταυτότητός τῆς, πρὸς κατὰδεξιῖν πασιφανῆ ὅτι τὸ εἰκόνιον τοῦτο προσεφέρθη πρὸς τὸν γεγηρακότα ταυρομάχον ὡς τεκμήριον θαυμασμοῦ τῆς γυναικὸς ταύτης, ἐνυπῆρχεν κάτωθι ἀκριθῆς τῆς προσωπογραφίας γραμμὴ ἰδιοχείρως παρὰ ταύτης γραφείσα, ὁ ἴδιος αὐτῆς γραφικὸς χαρακτήρ.

«Εἰς τὸν περικαλλῆ Καμαργκὸν
Ἡ Καμαργκή του.»

(Ἄκολουθεῖ)

Ο ΠΟΝΟΣ

Εἶναι σιγμαίς, ποῦ ὁ ἄνθρωπος κ' ἂν ζῇ ὅσων πεθαμένους καὶ ἂν περὴν ὅσων φάντασμα ἔστην γῆ ταπεινωμένους, ὅταν ἔστην μαύρη του καρδίᾳ ὁ πόνος ξεχειλίση, ἴμορεῖ μετ' ἑλπίσας ἀθάνατη κ' ἐκεῖνος νὰ λαλήσῃ καὶ μ' ἕνα στεναγμὸ του νὰ θρονιασθῇ ἀψηλότερα αὐτὸς κ' ἀπ' τὸν Θεὸ του.

Ι. Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γ. Π. Σπ. Πάτρας Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἀποδείξεις ἀπεστάλη. — Ι. Ντ. Βυτινῶν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἔγκλιτος παρεδόθη. — Ε. Βαρ. Βο. κούρησιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Π. Ἀργ. Ἀλεξάνδρεια. Συνδρομὴ κ' Νασάτου ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἡ παράκλησίς σας θὰ ἐκτελεσθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. ὑπόχρεοι. — Ι. Παπ. Τάναν. Συστημένη σας μετὰ 100 φρ. ἐλήφθη Γράφομεν, κ. Δ. Σ. Μαλ Κάτρον Γράφατέ μας, παρακαλῶ, τὴν ὁδὸν τοῦ καταστήματός σας, ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν ὑπερβαίνουσαν. Φύλλα ἐλλείποντα σὰς ἀποστέλλομεν. Ν. Χα. Καρακοπιό. Ἐπιστολὴ σας μετὰ ποιήματος ἐλήφθη. — κ. Χαρ. Δημόπ. Ἀλεξάνδρεια. Ἀνεξήγητος ἡ ἐπιστολὴ σας, οἱ ἀριθμοὶ, οὐδ' σημεῖοι ὡς καθυστεροῦμεν ἀποστέλλετε εἰς Ἀλεξάνδρεια ἕπεσθράψασαν ὡς ἀ π α ρ ἄ ρ ἃ ε κ τ ο ι, παραδίδομεν τοὺς καθυστεροῦμεν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ συναδέλφον σας πρὸς ἀσφαλῆ παραλαβὴν αὐτῶν. — κ. Ι. Ἀρμ. Σύρον. Φύλλα αἰτούμενα ἀπεστάλησαν. — Γ. Βαρ. Φαθόπυργον. Δά λ η μ α Κ α ρ δ ε ρ ἴ ν α σ ἀπώλετο, ἀναμεινόμενον ὅτι ἄλλο ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μάς στείλητε. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνεργείας σας. Ἐπιτυχῆς ἡ ἀπάντησις εἰς τὴν κατάραν.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΥΠΟ ΗΛΙΑ Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΛΟΥ

Ἡ ἐξέδοθι καὶ πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα, παρὰ τῷ Συγγραφεὶ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐφημεριδοπώλῃς ἀντὶ δραχμῶν 2. Περιέχει :
Προσθήκας παραλειφθέντων καὶ ἐπανορθώσεως ἀνακριθειῶν τινῶν τοῦ κειμένου τῆς «Ἱστορίας». — Λεπτομερείας ἐπὶ τῶν πρώτων συγχρούσεων καὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ γεγονότων. — Κρίσεις ἐπιφανῶν ξένων περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ μαχῶν. — Περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐν Θερμοπύλαις ἀμύνης. — Ἀποκαλύψεις ἐπὶ τῆς δράσεως τῆς Ἐπιμελητείας. — Περιλήψιν τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τοῦ Γαλλικοῦ Ἐπιτελείου. — Τὰ συναφῆ πρὸς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων. — Τὰς ἀπολογίας τῆς Ἑθνικῆς Ἐταιρίας καὶ τοῦ Δηλιγιάννη. — Τὰς ἐνεργείας τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς. — Ἀποκαλύψεις τοῦ Διαδόχου. — Περιλήψεις τῶν Νομοσχεδίων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγγου, τῆς Ἐνοποιήσεως τῶν ἐσωτερικῶν Δανεῖων, τῆς παροχῆς βοήθημάτων εἰς τοὺς Θεσσαλοὺς, τοῦ Δανεῖου τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως κτλ. — Τὰ συναφῆ πρὸς τὴν νέαν Προξενικὴν Σύμβασιν. — Κρίσεις ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου κτλ.

μετὰ 13 εἰκόνων.

ΚΑΙ ΤΡΙΣΒΕΒΛΗΔΟΥ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ
Ἀπαραίτητον δὲ πάντα ἀγοράσαντα τὴν δίτομον «Ἱστορίαν» τοῦ ἰδίου ἄνευ αὐτοῦ ἢ Ἱστορία εἶνε ἀτελής. — Ἀγοράσατέ το ὅλοι πρὶν ἐξαντληθῆ.

Ἐπίσης ἐξέδοθη τὸ Ι' τεύχος τῆς «Ἐγκυκλοπαιδείας Βιβλιοθήκης» τοῦ κ. Ἡλ. Οἰκονομοπούλου περιέχον τὸ θαυμάσιον ἔργον τοῦ Ἑρμανν Σούντερμαν «Ἡ ΤΙΜΗ» μετ' ἐπιστολῆς καὶ προσωπογραφίας τοῦ συγγραφέως. Τὴν μεταφράσιν ἐπιτοκῆνυσεν ὁ γερμανομαθῆς κ. Ἀνδρέας Σακαλῆς. Ζητεῖτε το εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα. Τιμᾶται ΔΡΑΧΜΗΣ ΜΙΑΣ ΜΟΝΟΝ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΛΑΤΥ
Ἐν Ζαχαζικίῳ
Καθαριότης καὶ περιποίησης Παρισινή.
Hôtel d' Egypte
τῶν προδευτικωτάτων κυρίων **Ἀδελφῶν Βαρούχα**
Ἐν ΖΑΧΑΖΙΚΙΩ
Εὐρίσκετε τὴν καθαροτέραν τροφήν καὶ ἀναπαυτικώτερον ὑπνον.

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Σ. ΣΑΟΥΛΗ
Ἐν Ζαχαζικίῳ
Ἔτοιμα ἐνδύματα. ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν, πλουσιωτάτη συλλογή, τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΚΑΦΦΕΝΕΙΟΝ Ο „ΝΕΙΛΟΣ“
Ἐν Μασούρα
ἈΔΕΛΦΩΝ ΠΑΠΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Νείλου

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΥΚΟΥΔΗΣ
ἑμποροράπτης
Ἐν Ζαχαζικίῳ
Ὑφάσματα Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Γοῦστο Παρισινό.

Hôtel-Restaurant et Bar
Royal
Manssourah
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
παρὰ τὴν προκουμαίαν Νείλου.
Καθαριότης καὶ περιποίησης ἑκτακτος. Θέα μαγευτικὴ, Μαγειρικὴ καθαροτάτη, δωμάτια εὐάερα.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΧΡ. ΚΑΛΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ
Προμηθευτοῦ τῆς Κεδιδικῆς οἰκογενείας. Τὰ ἐκλεκτότερα καὶ κομψότερα ὑποδήματα εἰς τοῦ Χρ. Καλλιγοπούλου.

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Χονδρικῶς καὶ Διανικῶς
ΠΑΥΛΟΣ Γ. ΖΩΜΠΟΣ
Ὅπισθεν Μικτῶν Δικαστηρίων ἈΔΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Αἰγύπτου)

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΟΥΡΟΥ
Ἀλεξάνδρεια (Ἐντὸς τῆς Γαλλικῆς ἀγορᾶς)
Ἄπαντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ ἐγχώρια ποτὰ
ΕΔΩΔΙΜΑ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ
Νωπότατα καὶ εἰς τιμὰς προσιτὰς τοῖς πᾶσι

ΜΕΓΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Κ. ΠΑΝΑΓΑΤΟΥ
Ἐν Ζαχαζικίῳ
Ὅ,τι ζητήσετε θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἐδωδιμοπωλεῖον τοῦτο. Ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ οἶνοι, ὅλα τὰ ἡδύποτα, τὰ πάντα εἰς τοῦ κ. Παναγατοῦ.

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΩΝ
Η ΚΑΜΕΛΙΑ
Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἑρμοῦ
Γ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ ὠραιότερα καὶ εὐθηνότερα βαπτιστικά, παιδικὰ ἐνδύματα, ὅλα τὰ κεντήματα, καὶ ὅτι ζητήσῃ καὶ τὸ ἰδιότροπώτερον γοῦστο θὰ εὕρητε εἰς τοῦ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἡ ὠραιότερα ΡΕΤΣΙΝΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ εὐρίσκειται εἰς τὸ οἶνωπωλεῖον **Α. Παπαδοπούλου.**

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΣΔΙΟΓΗΣ ΚΑΙ ΒΕΛΟΓΗΣ
Ἐν Λαθνακί τῆς Κύπρου
ΛΟΥΚΗ ΣΤΙΝΗ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΘΕΟΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
225 — Ἐν Ἀθήναις Ὁδὸς Διόλου — 225
Κάτωθι τῆς οἰκίας Καυτατζόγλου.
Τὰ στερεώτερα, τὰ κομψότερα, τὰ εὐθηνότερα ὑποδήματα κατασκευάζονται.
Μία δοκιμὴ ἀρκεῖ.

ΘΑΥΜΑ ΕΥΘΗΝΙΑΣ
Ἐν τῷ νέῳ καταστήματι ἀνδρῶν εἰδῶν τοῦ κ. **Θερμίδου**. Μία δοκιμαστικὴ ἐπίσκεψις θὰ βεβαιώσῃ τὸ κοινὸν περὶ τοῦτου. Πραγματικὴ εὐθημία εἰς ὅλα τὰ εἶδη. Τὰ φωνὸν ἐπὶ παραδείγματι τῆς 1 δραχμῆς μόνον 65 λεπτά.
Τιμαὶ ὠρισμαίναι
ΑΛΘΗΙΝΟΝ ΡΙΧ-ΓΙΧ
Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 51.

ΜΕΓΑ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΛΟΥΚΟΥΜΙΩΝ ΕΝ ΣΥΡῶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
Προμηθευτοῦ τῆς Β. Αὐλῆς.
Κατασκευάζονται τὰ ὠραιότερα Λουκούμια τὰ παγκοσμίου φήμης Λουκούμια Ἀμυγδαλοῦ, Φιστικῆς, Μπανάνας Ἀνάνας Τριανταφυλλοῦ, Πικραμυγδαλοῦ, φράουλα κτλ.

Δέχεται παραγγελίαις διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ ἐσωτερικὸν

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΔΕΩΣ ΕΝ ΠΕΙΡ. ΙΕΙ
Πλατεῖα Καραϊσκάκη
ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΑΚΟΥΡΑΤΟΥ
Τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Κακούρατου εἶναι ἀκροῦσα σύστασις διὰ τὸ πρῶτον Ἑστιατορίον τοῦ Πειραιῶς.
Καθαριότης ἑκτακτος, ὑπηρεσία πρόθυμος

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ ΕΝ ΣΥΡῶ
ΕΥΣΤΡ. ΠΕΡΑΤΙΚΟΥ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΟΥ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Κατασκευάζονται τὰ ὠραιότερα ποτὰ Ἀνθόρακον, Τριαντάφυλλον, νέκταρ καὶ Ρίγανην ἐξοχον.

ΕΓΧΩΡΙΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΡΕΤΣΙΝΑ
Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Διόλου 51 Ἀπίστευτος εὐθημία
Ὀλομάλλινα-Ὀλομάλλινα-Ὀλομάλλινα
Ἐπιστηρίζετε τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν

Π. Β. ΜΠΑΒΕΑΣ
Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Ἀγ. Μάρκου
πλησίον Ἰεροῦ Λόχου
Πωλοῦνται παντός εἶδους βερνίκια δέρματα Γαλλίας.
καὶ πάντα τὰ εἶδη τῆς Ὑποδηματοποιίας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Η "ΑΣΤΡΑΠΗ",
ΜΙΧΑΗΛ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
Ἐν Πειραιεῖ
Ἐκτελοῦνται ἀπασαι αἱ φωτογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Δρομολόγιον από 4 Μαΐου 1898

Καθ' ἐκάστην

ΓΡΑΜΜΗ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ	
Π. Μ.	5.20	Π. Μ.	6.10
	7.—	κατ' εὐθείαν	8.10
	9.—		10.40
	11.30		
M.M.	3.—	M. M.	2.10
	4.—		4.10
	5.—		6.10
	7.—		7.10
	9.—		8.10
			10.10

Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς προστίθενται

10.30 Π.Μ.	11.40 Π.Μ.
6.— Μ.Μ.	5.— Μ.Μ.
8.— Μ.Μ.	9.10 Μ.Μ.

ΓΡΑΜΜΗ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ		ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ	
8.45 Π.Μ.	7.10 Π.Μ.		
3.50 Μ.Μ.	4.15 Μ.Μ.		

Κατὰ Τρίτην Πέμπτην καὶ Σάββατον ἑκπτώσις εἰσιτηρίων Ἀθηνῶν—Κηφισσ. καὶ τανάπαλιν

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'ΑΣ

Ἑβδομαδιαῖαι τακτ. ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

- ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 π. μ. διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.
- ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλαντὴν Αἰδηψόν, Στυλίδα, Ὠραιούς, καὶ Βῶλον.
- ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Σίφνον, Μῆλον καὶ λιμένας Κρήτης.
- ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλίδα.
- ΠΕΠΤΗΝ 9 π. μ. κατὰ 15)μερίαν διὰ Χίον καὶ Σμύρνην Μαΐου 7, 21, Ἰουνίου 4, 18.
- ΠΕΜΠΤΗΝ 9 π. μ. κατὰ 15)μερίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κων)πολιν, Ἀμισόν, Κερασούντα, καὶ Τραπεζοῦντα, ἤτοι Μαΐου 14, 28, Ἰουνίου 11, 25
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 12 μ. μ. (διὰ τῆς Διώρυγος) διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζα, Σαλαῶραν, Κόπραιναν, Καρθα-σαρᾶν.
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Στυλίδα, Αἰδηψόν, Ὠραιούς καὶ Βῶλον.
- Ἐκχωρήσεις ἐκ Πατρῶν
- ΤΕΤΑΡΤΗΝ 8. μ. μ. (κατ' εὐθείαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪ'Α

Π. ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

Ἐκάστην Πέμπτην Μεσημβρίαν διὰ Χανιά, Ρέθυμον Ἡράκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν. Κύπρον κλπ.

Ἐκαστον Σάββατον μεσημβρίαν διὰ Χίον, Σμύρνην, Κων)πολιν, Βραίλαν, Ὀδησσὸν καὶ δι' ὅλας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.

Μεγάλη ἑκπτώσις Ναύλων

ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Γραμμαὶ Ἀθηνῶν Π.Ν. Φαλήρου καὶ Ν. Φαλ. Πειραιῶς

Δρομολόγιον ἰσχύον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 24 Μαΐου 1898

Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον Ἀκαδημία	Ἐκ Φαλ. εἰς Πειραιᾶ		Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάλ		Ἐκ Φαλήρου εἰς Ἀθήνας
	Πρὸς τὴν Δημαρχίαν	Πρὸς τὴν ἑδρὴν Σωκράτους	Ἐκ τῆς Δημαρχίας	Ἐκ τῆς ἑδρῆς Σωκράτους	
Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.	Π.Μ.
5.20	5.20	6.20	5.40	6.56	6.—
6.40	6.—	7.—	6.20	7.16	6.40
6.40	6.40	7.20	7.—	7.36	7.20
7.20	7.20	7.40	7.40	7.56	8.—
8.—	8.—	8.—	8.20	8.16	8.40
8.40	8.40	8.20	9.—	8.36	9.20
9.20	9.20	8.40	9.40	8.56	10.—
10.—	10.—	9.—	10.20	9.16	10.40
10.40	10.40	9.20	11.—	9.36	11.20
11.20	11.20	9.40	11.40	9.56	11.40
12.05	12.—	10.—	12.20	10.16	12.—
—	12.40	10.20	12.55	10.36	—
—	—	10.40	—	10.56	—
—	—	11.—	—	11.16	—
—	—	11.20	—	11.36	—
—	—	11.40	—	11.56	—
—	—	12.—	—	—	—
M.M.	M.M.	M.M.	M.M.	M.M.	M.M.
3.40	3.55	12.40	4.10	12.56	4.30
4.10	4.25	4.20	4.40	4.36	5.—
4.40	4.55	4.40	5.10	4.56	5.30
5.10	5.25	5.—	5.40	5.16	6.—
5.40	5.55	5.20	6.10	5.36	6.30
6.10	6.25	5.40	6.40	5.56	7.—
6.40	6.55	6.—	7.10	6.16	7.30
7.10	7.25	6.20	7.40	6.36	8.—
7.40	7.55	6.40	8.10	6.56	8.30
8.10	8.25	7.—	8.40	7.16	9.—
8.40	8.55	7.20	9.10	7.36	9.30
9.10	9.25	7.40	9.40	7.56	10.—
9.40	9.55	8.—	10.10	8.16	10.30
0.10	10.25	8.20	10.40	8.36	11.—
10.40	10.55	8.40	11.10	8.56	11.30
11.10	11.25	9.—	11.40	9.16	12.—
—	11.55	9.20	12.20	9.36	—
—	—	9.40	—	9.56	—
—	—	10.—	—	10.16	—
—	—	10.20	—	10.36	—
—	—	10.40	—	10.56	—
—	—	11.—	—	11.16	—
—	—	11.20	—	11.36	—
—	—	11.40	—	11.56	—
—	—	12.—	—	12.16	—

Ἐκ Καλλιθέας εἰς Ἀθήνας π. μ. 5.40 Ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καλλιθέαν μ. μ. 12.35. Ἐκ Πειραιῶς εἰς Φάληρον 9. μ. μ.

ΣΗΜ. Ἡ πώλησις τῶν εἰσιτηρίων γίνεται εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πειραιῶς πλησίον τῆς Δημαρχίας, ἐν Ν. Φαλήρῳ παρὰ τῶν σταθμῶν, ἐν Ἀθῆναις δὲ παρὰ τῆ Ἀκαδημίᾳ, στάσει Ὀρφανίδου καὶ σταθμῶ Μακρυγιάννην.